

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 7 (597), 8. siječnja 2023.

KRALJICA

Krštenje Gospodinovo

*Prinesite Gospodinu,
sinovi Božji,*

*Prinesite Gospodinu
slavu njegova imena,*

*Poklonite se Gospodinu
u svetištu njegovu!*

Čuj!

*Gospodin nad vodama,
Gospodin nad vodama silnim!*

Čuj!

*Gospodin u sili,
Gospodin u veličanstvu!*

**I. čitanje (Iz 42, 1-4. 6-7), II. čitanje (Dj 10, 34-38)
Evangelje po Mateju (Mt 3, 13-17)**

Krštenje Gospodinovo

Potrebno je uočiti razliku između Ivanovog krštenja i Isusovog krštenja. Ivanovo krštenje je 'obredno' krštenje, krštenje pripreme, dispozicije. Obredi su čovjeku potrebni. Oni ga pripravljaju, ali ako se ostane samo na njima nema dubljeg kršćanskog poniranja. Ostaje se na površini, ostaje se na religiji bez ulaska u iskustvo vjere.

Obredi u čovjekovom životu imaju svoje značenje. Oni ga pripravljaju, na neki način ga određuju i usmjeravaju. Ali, ako bi se ostalo samo na obredima ne bi se ušlo u iskustvo prema čemu su usmjereni obredi. Netko može postaviti pitanje: može li se živjeti bez obreda? Izgleda da ne može.

Može bez ovih ili onih, ali ne bez ikakvih. Isto tako ostati samo na obredu bilo bi kao da znamo note a niti sviramo niti pjevamo. Obredu je cilj da probudi nutrinu, dušu, ljubav, duh. I Duh je progovorio iz Isusa poslije njegova krštenja. Sin se Božji postaje kad na nas 'siđe' (ili iz nas progovori) Duh Božji. Dok u nekome 'proradi' Duh, tada je to odmah primjetljivo, zamjećuje se u osobi ljubav i dobrota.

Isusovo krštenje.

Ovu našu ljudsku narav, očito, treba krstiti. To nam svjedoče sve religije svijeta, pa i povijesno iskustvo. Potrebno nam je preporoditi se. Isus prolazi Ivanovo krštenje da se solidarizira s ljudskim rodом i s ljudskom naravi, a opet s druge strane, to je njegovo objavljenje, objavljene mesijanizma i snage Božjeg Duha. Isus nas sve poziva da budemo kao Ivan, pa i kao on. I nas nanovo rađa Duhom Božjim. Nebesa su se razderala.

Nastupio je prestanak starih svetinja, razobličenje starih tabua, razobličenje stare religioznosti... Isusovo djelo započinje s završetkom Ivanovim. Isus naviješta Novo, sinovstvo i bratstvo. Isus nas poziva da postanemo sinovi nosioca Života. Evanđelist možda ne opisuje što su drugi vidjeli na Kristovom krštenju, nego opisuju saznanje da je Krist sin

Božji, nešto potpuno novo nego li što su bili proroci. Isus je prorok proroka.

Krštenjem Isus izlazi iz anonimnosti i postaje javno Krist, preporoditelj ljudskog roda, otvara vrata novom čovjeku i novom čovječanstvu. Započinja Kristovo vrijeme, Nova era čovječanstva. Isus je Sin Božji. I svi koji idu njegovim putem bit će gdje je i on. Vrijeme sina Božjega je vrijeme poziva svim ljudima da budu u Bogu i Bog u njima. Svakoga se vrednuje u njegovoj nutrini. Svatko je vrijedan na svoj način.

Pred Bogom ne vlada uravnilovka nego vrednovanje svakoga u njemu samome. Krist započinje svoju misiju spasenjem. On daje svojeg Duha da preporodi nutrinu ljudskom biću. Nema 'sinova sotone'. Svi su ljudi rođeni od Boga, bilo koje nacije i etnosa. Nekada nam se čini kao da Bog 'šuti', a mi bi željeli čuti Boga u sebi. Čak se i u SZ spominje šutnja Božja. U Novom zavjetu govor Božji više nije govor munjama i gromovima, nego govor u tišini ljudskog bića.

Govor ljubavi. Da bi 'čuli Boga' potrebno je stvoriti dispoziciju. Životno se pripremiti, potrebno je trsiti se svega što nas sputava i ograničava. Bog progovara 'slobodnom srcu'. Nije slučajno da su se povlačili u osamu veliki duhovi, pa i sam Isus. Potrebna je tišina.

Ka kako čuti 'glas Božji' u ovim bučnim gradovima? Kako čuti glas Božji u nutrini kad smo trajno okupirani 'stvarima'. Trajno radi televizija. I to u svakoj sobi. Mnogi ne mogu spavati ako im ne dopire buka. Hoće li ovo proizvesti duševne frustracije? neki misle da se to već događa. Hoće li nastati bijeg i velikih gradova? I to se počelo događati. Isus nam daje da razumijemo Božju nadilazeću riječ. Zato je postao sličan nama da nama otkrije Boga i nas same.

Da, koliko god je čovjeku potrebna objava Boga isto toliko mu je potreba i objava čovjeka. Na spomen Isusovog krštenja, spomenimo se i svojeg krštenja. Da li smo ostali samo na obredu ili je došlo do promjene naše dubine? Imamo li mi Duha Božjeg? Može li se Duh Božji otkriti preko nas?

Marijan Jurčević, OP